

ОПРЕДЕЛЕНИЕ
София, 2 юни 2016 г.

Конституционният съд в състав: Борис Велчев – председател, членове: Цанка Цанкова, Стефка Стоева, Румен Ненков, Кети Маркова, Георги Ангелов, Анастас Анастасов, Гроздан Илиев, Мариана Карагъзова-Финкова, Константин Пенчев, Филип Димитров, Таня Райковска, при участието на секретар-протоколита Силвия Василева разгледа в закрито заседание на 2 юни 2016 г. конституционно дело № 6 от 2016 г., докладвано от съдията Стефка Стоева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията на Република България.

Делото е образувано на 15.04.2016 г. по искане на Върховния касационен съд за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 2, 3 и 4 и на чл. 166, ал. 3 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) (Обн., ДВ, бр. 64 от 07. 08. 2007 г., последно изм. и доп. ДВ, бр. 28 от 08. 04. 2016 г.).

Вносителите на искането поддържат, че оспорените разпоредби на чл. 230 ЗСВ противоречат на чл. 4, ал. 1; чл. 48, ал. 1; чл. 51, ал. 1; чл. 126, ал. 1 и чл. 127 от Конституцията. Изложени са съображения, че временното отстраняване от длъжност на съдии, прокурори и следователи може да се окаже с необоснована продължителност, с което се засяга основното им конституционно право на труд; магистратът се лишава се от възможността да придобие осигурителни права; магистратското правоотношение се превръща в неопределено и несигурно; за главния прокурор е създадено правомощие да прави искания за временно отстраняване от длъжност на съдии, прокурори и следователи, каквото той не притежава и противоконституционно влезият в сила съдебен акт за налагане на мярка за неотклонение задържане под стража е приравнен по последици на

решение на Висшия съдебен съвет за временно отстраняване от длъжност на съдия, прокурор и следовател.

Относно оспорената разпоредба на чл. 166, ал. 3 ЗСВ в искането се сочи, че тя противоречи на чл. 4, ал. 1, на чл. 48, ал. 4 и на чл. 129, ал. 3, т. 2 от Конституцията, защото противоконституционно със закон се изключва възможността съдия, прокурор или следовател да бъде освободен от длъжност при подаване на оставка, ако срещу него е образувано дисциплинарно производство, до приключването му, тъй като подаването на оставка е безусловно конституционно основание за освобождаване от длъжност.

Производството е във фазата за произнасяне по допустимостта на искането по чл. 19, ал. 1 от Закона за Конституционен съд (ЗКС).

Съдът намира, че искането е от компетентността на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията. Отправено е от пленума на Върховния касационен съд, който е субект на инициатива по чл. 150, ал. 1 от основния закон. По искането съдът не се е произнасял с решение или с определение за недопустимостта му (чл. 21, ал. 6 ЗКС).

Искането съдържа необходимите реквизити и отговаря на изискванията на чл. 18 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд (ПОДКС).

По горните съображения съдът намира, че искането е допустимо и следва да бъде разгледано по същество.

Наред с това съдът счита, че искането в частта относно на чл. 230, ал. 2, 3 и 4 ЗСВ следва да бъде присъединено за разглеждане по същество към к.д. № 4/2016 г. Присъединяването се обуславя от факта, че предмет на образуваното първо по време конституционно дело е установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 1 ЗСВ и искането е допуснато за разглеждане по същество с определение от 05.04.2016 г., поради което конституционосъобразността на цялата разпоредба на чл. 230 ЗСВ ще бъде

разгледана в едно производство. Същевременно производството по настоящето дело в тази му част следва да бъде прекратено.

Като заинтересовани институции по делото на основание чл. 20а, ал. 1 ПОДКС следва да се конституират Народното събрание, министърът на правосъдието, Върховният административен съд, главният прокурор, Висшият съдебен съвет.

На основание чл. 20а, ал. 2 и 3 ПОДКС съдът следва да отправи покана да представят становища по делото Съюзът на юристите в България, Съюзът на съдиите в България, Асоциацията на Българските административни съдии, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България и да дадат писмено правно мнение по предмета на делото професор Васил Мръчков, професор Красимира Средкова и професор Емил Мингов.

По изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

ОПРЕДЕЛИ:

Допуска за разглеждане по същество искането на Върховния касационен съд за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 2, 3 и 4 и на чл. 166, ал. 3 от Закона за съдебната власт (Обн., ДВ, бр. 64 от 7 август 2007 г., последно изм. и доп. ДВ, бр. 28 от 8 април 2016 г.).

Присъединява искането на Върховния касационен съд в частта по чл. 230, ал. 2, 3 и 4 от Закона за съдебната власт към к.д. № 4/2016 г. по описа на Конституционния съд, за съвместно разглеждане с искането на тричленния състав на Върховния административен съд за установяване на противоконституционност на чл. 230, ал. 1 от Закона за съдебната власт и прекратява производството по настоящето дело в тази му част.

Конституира като заинтересовани институции по делото Народното събрание, министъра на правосъдието, Върховния административен съд, главния прокурор и Висшия съдебен съвет.

Преписи от искането и от настоящето определение да се изпратят на заинтересованите институции, които в 30 дневен срок от уведомяването да представят писмени становища.

Отправя покана до Съюза на юристите в България, Съюза на съдиите в България, Асоциацията на българските административни съдии, Българската съдийска асоциация, Асоциацията на прокурорите в България, Камарата на следователите в България в същия срок да представят писмени становища по предмета на делото, като за целта им бъдат изпратени преписи от искането и от настоящето определение.

Отправя покана до професор Васил Мръчков, професор Красимира Средкова и професор Емил Мингов в същия срок да представят писмени правни мнения по предмета на делото, като за целта също им бъдат изпратени преписи от искането и от настоящето определение.

Председател: Борис Велчев